

Utorok 23. februára 2016

60 rokov od smrti prof. ThDr. Jána Oberuča

Text: Ž 105, 1 – 6

¹Ďakujte Hospodinovi, vzývajte Jeho meno! Hlásajte Jeho skutky medzi národmi! ²Spievajte a hrajte Mu! Rozprávajte o všetkých Jeho divných skutkoch! ³Chváľte sa Jeho svätým menom! Nech sa raduje srdce tých, čo Hospodina hľadajú! ⁴Dopytujte sa na Hospodina a na Jeho silu, hľadajte ustavične Jeho tvár! ⁵Spomínajte na Jeho divné skutky, ktoré robil, na znamenie a sudy Jeho úst, ⁶vy, potomstvo Abraháma, Jeho sluhu, synovia Jákobovi, Jeho vyvolení!

Piesne: ES č. 266, 259

Zamyslenie nad Božím slovom:

Keď náš reformátor Martin Luther zložil na základe 124. žalmu pieseň „*Keby Pán Boh nebol s nami*“, vyjadril tie isté myšlienky ako žalmista v prvých veršoch 105. žalmu, keď vyzýva vyvolených Božích, Izraelcov, dietky Abrahámove, synov Jákobových: „*Ďakujte Hospodinovi... Hlásajte Jeho skutky... Chváľte sa Jeho menom... Dopytujte sa na Hospodina... Spomínajte na Jeho divné skutky...*“ Teda aj my sa dopytujeme na Hospodina, aby sme poznali Jeho pôsobenie v kresťanskej cirkvi vôbec a v našej Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku zvlášť. Už starí Rimania hovorili, že história je učiteľkou života – *magistra vitae*. Mnoho sa z nej poučíme a utvrdíme sa v presvedčení, že Boh bol s nami, že On plní svoje zaslúbenia. Aby sme mohli spomínať na divné skutky Hospodinove, potrebujeme ľudí, ktorí sa zvlášť dopytujú na minulosť. Vďaka Pánu Bohu, mali sme a máme takých v Kristovej cirkvi aj v našej evanjelickej cirkvi, a môžeme na nich spomínať podľa apoštolského napomenutia v Žid 13, 7. Dnes si spomeňme na prof. Jána Oberuča, nášho cirkevného historika, profesora a dekana našej bohosloveckej fakulty. Dnes je totiž okrúhle výročie jeho tragickej smrti, ktorej okolnosti nie sú objasnené – tak, ako ani okolnosti smrti Ludovíta Štúra, Milana Rastislava Štefánika či Alexandra Dubčeka. Už málokto žije z tých, ktorí počúvali jeho prednášky zo všeobecných aj z domácich cirkevných dejín. Prednášal ich s jemu vlastnou vitalitou. Ťažko znášal vtedajšie postavenie cirkvi, a s tým spojený vynútený presun našej fakulty z Bratislavy do Modry. Osobne som ho poznal, mal som rád jeho prednášky a rád som u neho robil skúšky. Pokračoval v šľapajach historika Dr. Jána Kvačalu, ktorého si cenil najmä ako komeniológa. Mňa zaujal najmä prednáškami o Ružomerskej synode, kde si zvlášť cenil osobnosť superintendenta Daniela Krmana. Hovoril o ňom ako o typickom ortodoxovi, lebo stál pevne na skale viery, čo bolo pre cirkev prospešnejšie ako stavať vzdušné zámky. Nech je pamiatka prof. Jána Oberuča v cirkvi požehnaná. Prosme Pána, aby nám dal aj v súčasnosti historikov takých pravoverných, ako bol on. Amen.

Modlitba:

Pane, ďakujeme Ti a oslavujeme Ťa, veď na celých dejinách cirkvi vidíme, že si bol so svojím ľuďom z pokolenia na pokolenie a pomáhal si mu napriek mnohým súženiam až po súčasnosť. Prosíme Ťa s Jurajom Tranovským: „*Bože, cirkvi ráč lodičku / vždy otcovsky spravovať, / zaznávanú a maličkú / v láske svojej zachovať; daj slobodu a pokoj, / nech Ti slúži v oddanosti, / vzdial' od nás každý rozbroj / a veď do večnej radosti.*“ (ES 261, 4) Amen.

ThMgr. Ján Lacko, evanjelický a. v. duchovný na dôchodku, Bratislava (BAS)